

IJZERGIETERIJ DE ETNA

'Mannen, blijf zo staan.' Dat zal de twee werknemers van ijzergieterij de ETNA vast zijn gezegd. Ze lijken zo precies op het logo van de fabriek. Twee gietmanneltjes die een ketel kokend ijzer dragen, klaar om te verwerken tot een mooi product, misschien wel een gaskomfoor of een kolenkachel. Een gevaarlijk klusje. Op de achtergrond trekt een collega zich terug. Hij mag de compositie niet verpesten. Achter de mannen stroomt kokend ijzer in een bak, wat zal het daar warm zijn...

In 1856 investeert kolenhandelaar en kachelverhuurder Cornelis Klep 30.000 gulden in een eenvoudige ijzergieterij. Hij maakt vooral onderdelen voor kachels en landbouwmachines. Er werkt twintig man personeel, maar tijdens het gieten wordt er extra mankracht ingezet om het vliegwiel aan te drijven van de

ventilator van de gietoven. Geen overbodige luxe in die hitte. Als Cornelis overlijdt neemt zijn weduwe de zaken waar tot zoon Frans oud genoeg is. Frans wijzigt de bedrijfsnaam in de ETNA, naar de vulkaan. Heel origineel is de naam niet, meerdere ijzergieterijen heten zo, maar in 1912 wordt de naam als handelsmerk vastgelegd en heeft de rest het nakijken.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog aast de bezetter op de ijzergieterij, maar de familie Klep weigert mee te werken. Als de Duitsers in 1941 een manager in het bedrijf aanstellen, slaat het personeel aan het saboteren. Er valt niet te werken en de Duitsers geven het op. Er wordt geen gietwerk voor de oorlogsmachine gemaakt. ■

Online hebben we nog wat extra's toegevoegd. Kijk maar op www.opiniebladforum.nl

Als de gaskachel uit beeld verdwijnt gaat de ETNA zich toeleggen op koelkasten en elektrische fornuizen. Daarom sluit in 1976 de gieterij in Breda. Van het laatste ijzer wordt een plaquette gegoten. Hierop staat een emmer met het laatste druppeltje ijzer. De productie wordt overgebracht naar Ulf.